

ČASOPIS LESNICKÝCH ŠKOL V PÍSKU

SAMOROST

ČÍSLO 1

ROK 2004

ROČNÍK 25

EDITORIAL

Vážené čtenářky a čtenáři,

letos mi bylo nenápadně naznačeno, abych se ujal vedení školního časopisu, o který doposud láskyplně pečovala kolegyně Nováková.

Původně jsem si myslel, že to bude malina, protože vím ve škole o spoustě šikovných kolegů i žáků. Ti všichni jsou tu pořád, ale času je čím dál méně, příspěvky abys až na výjimky heverem páčil. Nicméně první číslo letošního roku máte právě v ruce a až dočtete, je to ta pravá chvíle na to, abyste si řekli: „Chybí tam to a to a do příštího čísla dodám.“

Nechystáme žádné schránky důvěry, stejně se tam většinou najdou jen použité svačínové ubrousky, snad mě znáte a víte, že po 10. hodině dopolední už nekořou a klidně mi příspěvky můžete nosit. I nechat na stole v kabinetě by to bylo možné. Jediná podmínka – netiskneme anonymy, ale jestliže si přejete zachovat inkognito, vyhovíme.

Jak si představujeme další působení: Toto číslo je poněkud monotematické, uznávám, ale zážitků z prázdninových praxí i zářijových exkurzí bylo tolik, že je škoda jich nevyužít. Je to taková koláž, z každé slohovky jen pár nejzajímavějších vět. Mimochodem, cesty po cizině považuji za velký klad této školy. Přidány jsou aktuality a snad zajímavosti, taková čísla bychom chtěli vyprodukovat do roka dvě. Když to dobře půjde, v červnu by měl vyjít literárně-výtvarný almanach s vybranou tvorbou žáků, event. i učitelů školy.

V příštím čísle plánujeme zahájit ve spolupráci s časopisem absolventů školy a s panem prof. Doubkem cyklus o českých městských erbech se zvířaty. Pěkné počení přeje PhDr. Libor Šimůnek.

Lesnické školy

KARTY ISIC A ITIC NA NAŠÍ ŠKOLU?

V říjnu dostalo vedení školy dopis, který by snad mohl zajímat některé žáky nebo i učitele naší školy. Je od společnosti GTS international, s. r. o. v Českých Budějovicích, která zastupuje mezinárodní studentskou cestovní konfederaci produkující právě obě karty zmíněné v titulku. Pro některé z vás to je možná nošení dříví do lesa, dávno tyto karty využíváte, ale přesto: Průkaz ISIC /International Student Identity Card/ je určen studentům do 26 let, ITIC /International Teacher Identity Card/ je pro učitele a učitelky bez omezení věku.

A teď citace: „Průkaz ISIC je jediným celosvětově uznávaným průkazem studenta a od roku 1968, kdy spatřil světlo světa, jej použilo více než 40 miliónů studentů.“

Průkaz ISIC nabízí držitelům celou řadu slev a výhod v oblastech využití volného času, kultury a cestování doma i v zahraničí. Mezi nejvýznamnější výhody studenta s kartou ISIC v ČR patří Junior pas Českých drah, studentský tarif T-Mobile, slevy na životním pojištění, stavebním spoření a stovky

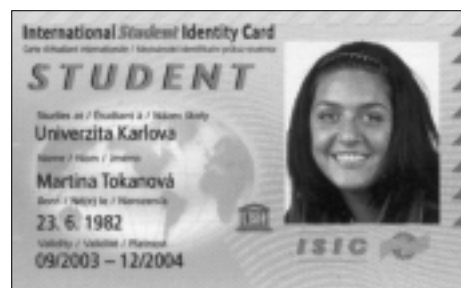
dalších. Kromě několika zmíněných výhod přináší průkazy ISIC slevy na vstupné do divadel, kin, galerií, muzeí, hradů a zámků. V neposlední řadě jsou to pak speciální studentské a učitelské tarify SATA /Student Air Travel Association/ a další cestovní služby šité na míru studentům a učitelům.

Důkazem rozvoje studentských průkazů ISIC je skutečnost, že se během posledních let staly oficiálním studentským průkazem v ČR a loni je používalo 216 000 studentů. Čtrnáct českých vysokých

škol uznalo průkaz ISIC jako svůj oficiální univerzitní průkaz studenta. Tohoto největšího uznání se dostalo kartě ISIC také od dvou nejvýznamnějších – Univerzity Karlovy v Praze a Masarykovy univerzity v Brně.“

Překlad do češtiny: Kdo hodně cestuje po Čechách a hlavně po cizině, chystá se s rodiči o prázdninách pryč, měl by si tuto kartu za 200.- Kč pořídit. Za dalších pouhých 150.- Kč máte cestovní pojištění do ciziny na celý rok. Kdo bydlí u hranic a jezdí někam třeba nakupovat, neváhejte. Ale můžete ji využít i kdekoli v Čechách. Lesnická žákovská knížka se na prokazování studentského stavu moc nehodí. Jednak formátem, /karta ISIC je velká jako telefonní karta/, jednak si v ní vyhazovací mohou počít ve vašich známkách a přestupcích.

Kdo by zatoužil po krásné nové kartě ISIC nebo ITIC, obraťte se s důvěrou na: GTS international s. r. o. Lannova 57, 370 21 České Budějovice tel: +420 387 420 420-3, e-mail: gts.cb@GTSInt.cz

Návštěva z nejvýznamnějších...

Po Františku Josefu I., Vladimíru Remkovi, prezidentu Havlovi a tentokrát ještě ministerském předsedovi Klausovi se naše škola dočkala opět návštěvy nejvyššího kalibru. V rámci předvolebního boje do Senátu ČR sem zavítal jeho předseda Petr Pithart.

Studentům VOŠ a žákům 4. ročníků SLŠ vysvětlil, jak je senát potřebný, on že se nebojí vstupu do Evropské unie a že je třeba volit pana Kalbáče ze Strakonice. Ale škola se mu asi líbila, aspoň to zapsal do kroniky, jak je vidět.

*O této stránce jsem slyšel už dříve, ale
a dokonce mám možnost setkat se s
jejími studenty, s jejím vedením.
Víte mi, čím se pokřem.
Děte bradice?*

17. října 2003

*Petr Pithart
předseda Senátu ČR*

Praxe v Německu – léto 2003

O prázdninách jsem se zúčastnil zahraniční praxe v Německu. Přesně v Römersteinu, spolková země Baden-Württemberg.

Celou akci zprostředkoval pan Lexa, který pracuje jako Forstamtrant na lesním ředitelství v Tübingenu. Po příjezdu do Německa jsme byli seznámeni s lesníkem, panem Kehkigrem, který nás dostal na celý měsíc na starost.

Naše pracovní činnost byla: vytěžit a odkornit kůrovcové stromy, vyžínání kalamitních ploch, probírky a zprůjezdění a upravení lesních cest. Mimo jiné jsme se také podívali na slatinné hospodářství, za kterým jsme museli cestovat až za Ulm.

Lidé z obce nám vůbec nevěřili, a zřejmě se nás i báli. K tomu přispělo i naše ubytování v azylovém domě. Před ubytovnou bylo dětské hřiště, vždy plné dětí, ale když se objevil náš traktor, kterým jsme se vraceli z práce, děti zběsile utíkaly nebo ujížděly na kole. Za chvíli zmizely i maminky s kočárky. Jediný, kdo se nás nebál, byl místní chovatel hus, ten nás vždy horlivě zdravil.

Situace se změnila, když nás navštívila redaktorka místních novin a ve svém článku rozptýlila obavy z ruskojazyčné mafie. Od té doby se dveře s pozvánkami netrhly. „Oni v Německu nepijí, ale když mají příležitost...“ Příkladem za všechny je místní kominik, na jméno si bohužel nevzpomínám, který znal česky jen dvě slova: pivo a Piešťany. Pivo znal, protože ho rád pil a do Piešťan jezdil do lázní. Jako ukázkou dobré vůle vytáhl slovenský salám a víno. Když viděl, že jedna lahvička je pro čtyři lidi málo, přihodil ještě štěně německého piva.

Díky rozhovorům, které jsme během těchto večerů vyslechli si myslím, že jsem vcelku dobře pochopil mentalitu místních lidí. V Německu je ostuda pracovat rukama, to tito lidé příliš neuznávají. Proto takové práce vykonávají jiné národnosti, které jsou díky tomu zneužívány. Oni s naším vstupem do EU počítají jen jako s přílivem levné pracovní síly a zdrojem levného majetku a ne jako s rovnocenným partnerem.

LESNICKÁ PRAXE V RAKOUSKU

Již po dvanácté od roku 1990 se uskutečnila v posledním týdnu měsíce května lesnická praxe 10 žáků 2. B a 2 pedagogů naší školy v Rakousku /22. - 27. 5. 2003/. Tak jako v minulosti, i letošního roku převzal hlavní záštitu nad praxí Institut pro vzdělávání pracovníků v lesnictví /Ausbildungsstätte für Forstwesen/ v Gmundenu, městečku položeném na březích nádherného jezera Traunsee s horou Traunstein. V budově bývalého zámku bylo i tentokrát pro nás zajištěno ubytování a stravování na vysoké úrovni.

Žáci pracovali v soukromých lesích dvou majitelů, jeden den také při úpravě zámeckého parku. Byli rozděleni do několika do několika skupin a vykonávali tyto práce: ochranu sazenic ošlapáváním buřene, vyvětvování suchých větví vybraných stromů 40-ti letého smrkového porostu do výšky cca 6 m pilkami na nastavitelných tyčích /zhodnocování kvality dřeva/ a opravu stodoly, která měla v budoucnu sloužit jako středisko pro účastníky kurzů „lesnické pedagogiky“ a praktickému seznamování mládeže a městských obyvatel s lesem a přírodou vůbec. V blízkosti zámku provedli žáci uvolnění platanové aleje od přerostlé buřene, sekali trávu na volných plochách, sestříhali živý plot podél cesty a konali i další úklidové práce v okolí.

Počasí nám po celý týden mimořádně přálo. I teplota ledovcového jezera byla tak příznivá, že se většina studentů s pedagogickým dozorem mohla denně koupat, což byla dle slov místních obyvatel skutečná vzácnost. Výjimečné teploty přispěly pravděpodobně také k tomu, že jsme se při večerních procházkách v parkově upraveném nábřeží setkali s rojením tisíců či desetitisíců imag chroustka letního /Amphimalon solstitialis/, přičemž nám brouci zalétali i do vlasů a oděvu. Jak potvrzuje odborná literatura, chroustek se objevuje v době letního slunovratu a rojí se ve večerních hodinách před západem slunce. Žírem napadá všechny listnáče bez výjimky, v našem případě v aleji nejčastěji jírovec. Samičky kladou vajíčka do půdy, ponraví ožirají kořínky trav a jiných rostlin, generace je v porovnání s chroustem obecným pouze dvouletá.

Závěr praxe byl zakončen shromážděním v rytířském sále zámku. Ředitel ing. Karl Pirker poděkoval žákům za odvedenou práci a předal jim osvědčení o absolvování praxe /tzv. Kursbescheinigung/. Pozval naši školu na praxi i v příštím roce, což jsme s povděkem přijali.

*ing. V. Vlček, ing. V. Kučera
pedagogický dozor*

PUTOVÁNÍ PO MORAVĚ

Od pondělí 8. 9. 2003 až do pátku 12. 9. 2003 se konala odborná exkurze 4. ročníků na Moravu.

Naši první zastávkou byly Křtiny, takže jsme celý den věnovali přejezdu do Křtin, kam jsme dorazili kolem páté hodiny odpoledne a jelikož už se chýlil den ke konci, nevyrazili jsme do lesa, ale šli jsme se ubytovat. V Křtinách jsme strávili dva dny a bydleli jsme na ubytovně Vysoké školy lesnické.

V úterý ráno jsme se autobusem přenesuli do arboreta VŠL, kde se konalo zahájení a seznámení se strukturou fakulty. Tento a následující den jsme věnovali prohlídce místních lesů, poznávání různých dřevin a jejich pěstování a nakonec i návštěvě propasti Macochy a jeskyní. Macocha je velmi krásné místo a při prohlídce jedné z jeskyní nás trasa zavedla až na samé dno propasti, což byl pro mnohé jistě velký zážitek...

...když jsme na lodkách projížděli jeskyně a podzemní prostory kolem Macochy, náš třídní se naklonil, aby se podíval do vody a lodivod ho okřikl: „Sedni si, mladěj!“

Všichni jsme se zasmáli, když jsme

pak situaci probírali cestou zpět k autobusu, pan profesor nám sdělil, že mu to lichotí, načež jeden z nás jen tak pro sebe prohodil: „Taky tě viděl jenom zezadu,“ jenomže to s hlasitostí trochu přehnal a slyšeli to všichni.

Ve čtvrtek ráno jsme podnikli další přesun, tentokrát do Židlochovic, kde jsme viděli pěstování topolů, ořešáků, třešní a místní bažantnici. Večer nás čekal další přejezd, tentokrát do Kostelce nad Černými lesy, kde jsme přenocovali.

Konečně nastal pátek. Všichni se už těšili domů, ale dopoledne nás ještě čekala poslední část exkurze.

Viděli jsme provoz dřevozpracujícího závodu a měli jsme možnost prohlédnout si místní lesy. Nejvíce nás asi zaujalo přirozené zmlazení smrku.

Většina doby strávená v lese na mně totiž působila jako scéna z filmu „Rozpuštěný a vypuštěný“ a to takhle: „Bedříšku, proved' pány!“ „Kachny... kachny...kachny.“

Z lesnického hlediska to pro nás byla velmi zajímavá exkurze a pozitivní na tom bylo i to, že co se učíme ve škole a známe většinou jen z učebnic, jsme měli možnost vidět na vlastní oči.

Práce v Rakousku

O prázdninách jsem pracoval na brigádě u svého strýce v Želivě. Strýc vyrábí jezy, turbíny a zařízení do elektrárny u nás i v zahraničí. Až do konce července jsme vyráběli jezy k elektrárně do Rakouska.

Na začátku srpna jsme měli do Rakouska jet na montáž. Cesta tam trvala asi pět hodin, a protože celou dobu přselo, byl jsem rád, že jsme ve zdraví dojeli. Strýc totiž každou chvíli usínal a na vlhké vozovce vůz také moc dobře neseděl.

V devět hodin jsme se najedli a začali s montáží. Bylo třeba dva metry dlouhé traverzy přesně složit, dát do vodováhy a přivařit na roxorové tyče, které byly zalaty v základech celého jezu. Tato práce nám zabrala celý den a všichni čtyři jsme byli rádi, když v devět večer řekl strýc: „Jedem se vyspat.“

Přenocování bylo vskutku na úrovni, teplá sprcha s večeří a snídání trochu zmírnila bolest celého těla a i bolesti hlavy z celodenní práce na slunci pominuly. Na druhý den bylo v plánu zasadit obří schody do holých zdí

elektrárny, kvůli které byl jez budován. Spouštění a usazení schodů nebylo tak jednoduché, protože tato montáž vážila přes čtyři sta kilogramů, ale nakonec se nám to podařilo i přes menší komplikace. Například strýc musel do takového proudu vody, který by ho lehko strhl, kdyby nebyl přivázan na pořádné laně.

Zbyla nám hodina do odjezdu. Tu jsme využili na prohlídku začínajících kopců Alp. Lidé v Rakousku mi připadali velmi klidní oproti Čechům. Nezamykají tam auta a věci jako my, to svědčí o jejich úrovni a morálce. Je pod jejich úroveň něco odcizit či krást si drobné věci. Je také zajímavé, jak rakouští občané dodržují dopravní předpisy. Nikdo nejezdí přes obec jak blázen, nikdo na vás netroubí a nehrozí jako tomu bývá u nás. V řekách tam plavali velcí pstruzi a nikdo tam netoužil chytit je a sníst.

Nevím jestli toto zapříčinilo to, že u nich nikdy nezavlád komunismus, ale chtěl bych, abychom také jednou tak žili.

Výměnné pobyty ve Finsku

V letošním roce se poprvé uskutečnily mezi českými a finskými studenty lesnictví výměnné pobyty. Z naší školy bylo vybráno 6 studentů a náš dozor a překladatel byl ing. Jiří Konfršt.

Nejprve přijelo 7 Finů na návštěvu do České republiky. Jejich přáním bylo poznat české lesnictví a myslivost s možností samotného lovu. Jejich program spočíval v návštěvě Šumavského národního parku s přespaním na Jeleních Vrchích, druhý den odjeli na prohlídku Poněšické obory na zámku na Hluboké. Poté byl každému z našich studentů přidělen jeden Fin na individuální lovy, které trvaly tři dny. V neděli večer bylo naplánováno mezinárodní utkání v bowlingu. Ráno šli všichni na prohlídku lesnické školy a města Písku. Večer se všichni odebrali na lovecký zámeček Konopiště, kde byl slavnostně ukončen jejich pobyt v České republice, jelikož den poté již všichni odlétali zpět do Finska.

O tři dny později vyjelo auto s našimi studenty do Finska. Cesta byla dlouhá přes 2 000 km a trvala tři dny. Jelo se přes Německo, Švédsko a ve

Finsku cesta končila v Kuopiu, které leží uprostřed této skandinávské země. Ubytování bylo zamulveno na internátu lesnické školy.

Program byl zahájen střeleckým testem na běžící terč, který museli všichni trefit všemi třemi střelami a střelbou na stojící terč. Střelba nebyla obtížná, ale někteří ji splnili na poslední pokusy. Druhý den byl závod v brokové střelbě na asfaltové holuby. Třetí den byl hon na polární zajíce, který byl slavnostně zahájen v 8 hodin ráno. Hon trval 5 hodin a střelil se jeden polární zajíc. Čtvrtý den se šlo na lov tetřívku a tetřevů šouláním. Bohužel se nepodařilo žádného ulovit. Poslední lovecká akce byla nahánka na losa evropského, ale také skončila neúspěchem. Den poté všichni odcestovali do naší vlasti.

Tato akce jistě není poslední a pomohla prohloubit vztah mezi oběma lesnickými školami.

Švýcarsko 2003

Jedná se o akci, která se na této škole organizuje každoročně již po dobu 10 let. Trvá po dobu 4 týdnů a jedná se o práci s motorovou pilou a jiné odborné práce týkající se lesa. (stavba oplocenek, atd.). Každým rokem (ve třetím ročníku v obou třídách) je vybráno 10 žáků, z každé třídy pět. I já osobně jsem měl to štěstí, že jsem byl vybrán.

A tak začaly velké přípravy, papírování společně se dvěma vedoucími, kterými byli tento rok ing. Jiří Holkup a ing. František David. Když bylo konečně vše zařazeno, mohli jsme vyrazit. Hned první prázdninový den jsme se sešli před naší školou (SLŠ Písek), sbalili jsme všechny potřebné věci a vyjeli směrem na Švýcarsko.

Cesta probíhala celkem klidně až na jedinou. Přibližně 20 km před Mnichovem jsme málem ztratili pravé zadní kolo. Zůstalo držet na jediném šroubku. Co teď? Začalo dlouhé čekání. Po rozhovorech s dálniční policií a dalšími lidmi zabývajícími se dopravou na dálnici jsme se rozhodli pro nejrychlejší a nejlevnější řešení, a to znělo: „Budeme čekat až přijede pan Pán z Tábora, od kterého jsme měli auto půjčené a odtrhané šroubky vymění.“ Začalo neuvěřitelné čekání, někdo si vzal spacák a šel spát do vozu, jiní si vzali míč a hráli fotbal na strništi. Opravdu neopakovatelné zážitky!

Po devíti hodinách čekání jsme se konečně dočkali. Pan Pán kolo se šroubky vyměnil. Nakonec byl tak solidní, že nás doprovázel po zbytek naší cesty až do cílové vesnice ve Švýcarsku jménem Cunpadials. Tam jsme dorazili v neděli v 6 hodin ráno. Začalo tedy nekončící vybalování a neuvěřitelný zmatek na našich dvou „menších“ pokojích. Na nějaké dlouhé uklizení nebyl čas, v pondělí ráno nás již čekala práce, která skončila po 4 týdnech. Byla to vskutku práce s velkým P. Každý den jsme dělali 10 hodin, a to i soboty. Takže denní program byl velice jednotvárný.

Ráno vstát (byly rozděleny služby na celý den), připravit snídání a jídlo na celý den, po návratu z práce večeří a hurá do postele. Takhle tedy probíhal skoro každý den, každý den ale nové poznatky a zážitky, a tak bylo pořád o čem povídat. Nálada byla celý měsíc výborná, takže si vlastně není nač stěžovat. Každou neděli jsme vyrazili na výlet, jednou k ledovcům, podruhé k Itálii k jezeru „Lago di Magiore“ a naposledy k vápencovým útvarům nedaleko města Disentis.

Můžu říct, že než jsme stihli pořádně vybalit, tak jsme začali balit. Celý měsíc utekl jako voda.

Takže závěrem. Krásná příroda, hory, hodní a přátelští lidé a naše skvělá parta. Nezapomenutelný zážitek!

BRIGÁDA VE ŠVÝCARSKU

I letos jeli vybraní žáci třetích ročníků na červencovou brigádu do Švýcarska. Tato školní akce proběhla již po deváté a předem článku mohu říct, že vydařeně.

Deset žáků pod vedením dvou kantorů vyrazilo koncem června do přírody v okolí malebné vesničky Cumpadials. Pro přiblížení této oblasti – je to ve švýcarském kantonu s hlavním městem Chur, asi 150 km jihovýchodně od města Zurich.

Úkolem jejich práce byla především výchova tamních zanedbaných porostů a mimo jiné i rozšiřování pastev pro dobytek.

pokračování na str. 5

ZAHRANIČNÍ EXKURZE 4. ROČNÍKŮ

Dne 7. září 2003 odjížděla třída 4. B společně s ostatními žáky 4. A a ze zemědělské školy na pětidenní exkurzi po státech Německo, Francie, Švýcarsko, Rakousko. Odjezd byl v neděli večer ve 22. 00 hodin od lesnické školy.

Po noční jízdě byla naše první zastávka v Bellheimu, nedaleko Landau, na německém území nedaleko Štrasburku. Tady nám doktor Bolz, příznivec naší školy, se svou asistentkou umožnil protáhnout těla po desetihodinovém sezení v autobusu svižnou, asi tříhodinovou ukázkou jejich příměstských borových lesů. Závěr byl příjemný – káva, čaj, džus a místní speciality z divočáka, poděkování a honem přes hranice, kterých jsme si nevšimli, do Štrasburku.

Město je velmi zajímavé samo o sobě, sídlo evropského parlamentu, ale nás nejvíce zaujala katedrála a

také moderní neslyšitelné tramvaje. Času bylo dost, proto jsme se rozhodli posilnit místním pivem. Přitom jsme prodiskutovali začátek naší exkurze. Naše nálada ale klesla při pohledu na účet, který nám přinesla jinak velmi milá číšnice. Za částku, která byla na tom účtu vyobrazena za zhruba šest piv, by u nás bohatě povečeřela šestičlenná rodina.

Tuto noc jsme přespali v asi 70 km jižně vzdáleném Colmaru.

V úterý nás čekala prohlídka Alsaska-Lotrinska a návštěva netradičně hospodařících lesních celků. Kromě místního hajného nás provázel pan Wey, ředitel ochrany přírody Alsaska –Lotrinska. Po obědě následovala prohlídka vinařského podniku i nádherné vinařské vesničky Riquewih. Tady jsme také zjistili, že nejsme všichni...

Wo ist Colmar? Tři slůvka,

na první pohled docela obyčejná, nikdy jsem si nepomyslel, jak strašně moc se mi budou jednoho dne hodit. Stalo se tak na zahraniční exkurzi ve Francii, v Alsasku. Nedopatřením, a také díky mé zvědavosti se podařilo, že jsem zapomenut, aniž jsem znal místo, kam moje „tschechische gruppe“ jela na ochutnávku vína. Zbyly mi na výběr dvě varianty: počkat, až si někdo možná vzpomene, že tam někdo není a že by bylo dobré se po něm začít shánět, nebo se spolehnout sám na sebe, na své chatrné jazykové znalosti, neznalost okolí a na svůj vagabundský zjev. Vybral jsem si druhou možnost a vyrazil sám na ubytovnu.

kterých někteří žáci, mezi nimi i já, vykonávali o prázdninách praxi. Všichni byli nadšeni z přírody a hlavně ze švýcarských hor, i když pršelo a ledovce byly zahaleny mlhou. Můžeme být hrdí na to, že jsme v údolí Sumviggt byli poslední autobusem, protože od příštího roku nesmějí Karosy do zahraničí a jiné autobusy se tam nedostanou – jsou moc dlouhé. Kolem poledne jsme došli na místo, kde pro nás naši hostitelé ze Švýcarska připravili nějaké občerstvení a pití. Potkal jsem se tam s lidmi, které jsem znal z praxe, měli jsme radost, že jsme se zas setkali.

Na ubytovnu jsme došli kolem třetí hodiny a měli dost času na sba-

Dnes už vím, že jsem vybral dobře. Na rozdíl od ostatních účastníků, kteří mě pasivně honili autobusem, jsem měl možnost poznat blíže tento nádherný kraj plný lesů a hlavně vinic. Největší efekt to ale mělo z jiného důvodu, sám jsem si vyzkoušel, že bez těch jazyků „to vopravdu nepude“ – tuhle lekci jsem potřeboval jako sůl!

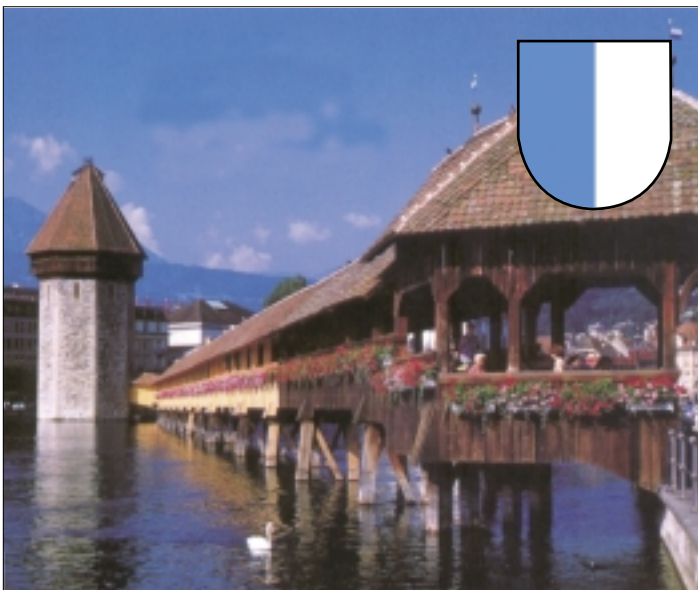
...když jsme se tedy večer všichni šťastně sešli, naposled jsme prošli večerní Colmar a ráno vyrazili směrem Švýcarsko. Basilej nás moc nenadchla, ale Luzern se svým jezerem, horou Pilatus a dvěma dřevěnými mosty byl krásný. Pak už jen přejezd alpskými sedly a večer jsme spali v Cumpadialsu, místě, kde někteří z nás v létě pracovali...

Ráno jsme vyrazili do lesů, ve

lení na cestu, protože šoféři museli mít osm hodin pauzu, aby mohli jet non stop domů.

Zpátky jsme vyjeli v 11 hodin v noci a během dvou filmů z videa skoro všichni spali. Takže Vadúz, Innsbruck i Salzburg jsme míjeli v uctivé vzdálenosti, a protože cesta ubíhala rychleji, než se čekalo, v pátek kolem oběda jsme byli před školou.

Exkurze byla zajímavá nejen z odborného hlediska, ale viděli jsme i lesnickou solidárnost, mladého lesníka hovořícího velmi slušně cizím jazykem, německou přesnost i francouzskou pohodu – jedna nebo dvě hodiny tam absolutně nic neznamenají. A poučení byla, viz předchozí text.

Mistrovství Evropy ve vzduchových disciplínách

V době od 3. do 9. listopadu se ve švédském Göteborgu uskutečnilo mistrovství Evropy ve střelbě ze vzduchových zbraní. Na této vrcholné soutěži se mimo cenných kovů a titulů mistrů Evropy rozdělovalo i 18 kvalifikačních míst pro OH v Athénách.

Letošní výsledky střelců v puškových disciplínách bych charakterizoval jednou větou:

Puškaři se vrací do evropské špičky. Velký úspěch zaznamenaly hlavně ženy a juniorky. Adéla Sýkorová, věkem stále juniorka, se proboujela do ženského finále, ve kterém skončila sedmá a od Athén ji dělilo 0,6 b. Kateřina Kůrková startovala v juniorské kategorii, aby tak zvýšila šance žen na získání QP. Po dramatickém finále obsadila druhé místo. Muži – puškaři po velkém boji obsadili 5. místo v družstvech, když od bronzu je dělil pouhý jeden bod. To juniorům se dařilo lépe. Družstvo ve složení Malinký, Haman a Novotný získalo stříbrné medaile.

Jako již mnohokrát a vlastně skoro vždy, o medailové úspěchy se postarali

střelci na běžící terč. Junioři Caknakis, Jonáš a Losos suverénně vyhráli soutěže družstev v disciplíně 30+30 i v mixu a navíc Tomáš Caknakis získal bronzové medaile v obou soutěžích jednotlivců. Dobře mu sekundoval Bedřich Jonáš, ve finále pátý a v mixu šestý. Dobrymi výsledky se blýskl také František Losos, pro kterého to byla první „evropská“ zkušenost.

Junioři sami získali čtyři medaile, dvě zlaté a dvě bronzové. Skvělou zprávou je to, že výsledek družstva juniorů v disciplíně BT 30+30 ran 1698 je nový světový rekord!!!

Miroslav Januš získal bronzovou medaili, a to i přes obrovskou chybu ve finále. Januš společně s Račanským a Lízalem vybojovali bronzové medaile.

Tohoto ME se zúčastnil rekordní počet zemí, bylo jich celkem 46. Může nás těšit, že v této konkurenci čeští střelci vybojovali celkem 8 medailí, což Českou republiku opět zařadilo mezi šestici nejúspěšnějších zemí starého kontinentu.

Mistrovství Evropy ve kulových disciplínách

Ve dnech 16.8. až 22.8. se na střelnici v Plzni Lobzích konalo Mistrovství Evropy v kulových disciplínách. Čeští střelci získali celkem 14 medailí.

V libovolné malorážce 3x20 obsadila druhé místo Kateřina Kůrková. Kůrková si již na loňském mistrovství světa zajistila místo na olympijských hrách.

Muži získali v puškových disciplínách medaile až na velkorážné terčovnici na 300 metrů. V družstvech na 3x40 byli druzí a Milan Mach získal ve stejné disciplíně také stříbro. Tomáš Jeřábek se v disciplíně 60 ran vleže stal mistrem Evropy.

Pistoláři sice nezískali žádnou medaili, ale Lenka Hyková si vybojovala kvalifikační místo na olympijské hry v Athénách. Toto kvalifikační místo získala ale až dodatečně, po diskvalifikaci dvou rumunských

závodnic. Těm byla v těle zjištěna přítomnost nepovolených látek.

Střelci na běžící terč opět potvrdili trend posledních let a to, že jsou našimi nejlepšími závodníky. V disciplíně 30+30 ran byl v mužské kategorii druhý Miroslav Januš a družstvo se umístilo také na druhém místě. V juniorech zvítězil Tomáš Caknakis, druhý byl Bedřich Jonáš a družstvo získalo zlaté medaile. V disciplíně 20+20 MIX zvítězil Luboš Račanský a družstvo ve složení Račanský, Januš, Lízal získalo také zlaté medaile. V juniorech opět zvítězil Tomáš Caknakis, Bedřich Jonáš obsadil po prohraném rozstřelu třetí místo a společně s Michalem Bolíkem si došli pro druhou „družstevní“ medaili.

Mistrovství Evropy bylo po organizační stránce velice dobře zvládnuto.

Preparátorský kurz

Ve víkendových dnech 6. a 7. prosince, tedy těsně po mikulášské nadílce, se konal na SLŠ v Písku kurz, jehož účastníci pronikali do tajů preparátorského umu pod odborným vedením pana Karla Pecla.

Kurz se skládal ze dvou částí: první den, v sobotu, se možná úspěšně budoucí preparátoři učili konzervovací práce na zvěři pernaté. Nu, nebyl to žádný med, proměnit zhasnutého opeřence do takové podoby, aby vypadal zase jako živý. Ale postupem času se z přítomných bažantů, koroptve a holuba stávaly výtvoři, které jen a jen vzlétnout. Kde si účastník nevěděl rady, ochotně mu pan mistr přispěchal na pomoc. Tady poradil, támhle zase jeho vycvičené ruce zasadily drát do umělého těla. A za 10 až 13 hodin žáci mohli zírat do skleněných světel svého výtvoři. Všichni si oddychli a mohli být po té dlouhé dřině spokojeni se svými díly. Jistě čtenáři pochopí, že pracovní postup zveřejnit nemohu, neboť by to byl vážný prohrěšek.

V neděli od osmi ranních hodin začala druhá část výcviku. Na „operačních stolech“ se tentokrát ocitli savci. Někomu se asi ani nezdá, že pracovní postup se od ptáků liší, leč je tomu tak. Skutečnost však byla taková, že doba preparace trvala v obou případech skoro stejnou dobu. K večeru nabrala naše morčata, králci, kuny, ba i kočky požadované proporce a tvary. Tímto účastníci pronikli do základů oboru, tak úzce spjatého s myslivostí.

Myšlím si, že většinu žáků probíraná činnost zaujala, a chtěli by se jí věnovat nadále. Touto formou bych chtěl ještě jednou za všechny účastníky poděkovat panu Peclovi za jeho ochotu a shovívavý přístup k nám, nově zasvěceným. Díky patří i panu Dr. Ing. Antonínu Konfrštovi, zástupci ředitele naší školy, za zorganizování této akce, která zúčastněným přinesla něco nového do života.

Jan Poláček

BRIGÁDA VE ŠVÝCARSKU

pokračování ze str. 3

Dále pak zřizování pěších stezek v neschůdném terénu alpských pohoří a stahování těžebních zbytků na kopy. Výchova porostů probíhala většinou v údolí Sumvitg a Rabius. Tato údolí skrývala žákům mnohá nebezpečí. Překážky, strmé srázy a fyzické vyčerpání...

I přes tyto handicapy přežili žáci celý pobyt bez většího úrazu. Sem tam nějaká odřenina a modřina, ale jinak živi a zdraví. S jejich prací byli lesníci velmi spokojeni a i po srovnání s předešlými devíti ročníky zůstala na jejich hlavách chvála.

Lesnické škole tedy studenti rozhodně ostudu neudělali.

KURZ ROUBOVÁNÍ OKRASNÝCH DŘEVIN

Jako každý rok proběhl i letos, dá se říci tradičním způsobem, kurz roubování okrasných dřevin při SLŠ v Písku.

Tohoto nelehkého úkolu, jehož předvedení za čtyři dny není nejjednodušší, když je jinak zapotřebí střední školy s maturitou, se opět zhostil pan Ing. Trávníček. Pod jeho vedením proběhla jak ústní část ve školní učebně, tak i praktická část v lesní školce Olešná.

1. den: Začalo se tím, že jsme si nejprve připodobnili školky a jejich činnost. Při množení okrasných dřevin potřebují školky zejména skleníky a fóliovníky. My jsme si podrobně vysvětlili jejich výhody, nevýhody a správné využívání. Ke skleníkům patří také dokonalá zvlaha, substráty, hnojiva i přitápění. Přiblížením těchto poznatků, abychom se dostali hlouběji do tajů rozmnožování okrasných dřevin, jsme začali probírat jednotlivé metody (řízkování, roubování, in vitro), při nichž se dozvídáme i něco o stavbě rostlin a jejich složení.

2. den: Nedá se říci, zda byl lehčí nebo těžší. Dozvěděli jsme se kdy máme kterou dřevinu nařízkovat, uskladnit ... a poté jsme odpovídali na příklady z praxe.

3. den: Začala nám praktická část. Nejprve jsme si prohlédli školky a vyzbrojeni noži a zahradnickými nůžkami si vyzkoušeli řízkování. Něco z teorie jsme pozapomněli, někdo se řízнул, ale v dobré náladě skončil celý den.

4. den: Asi nejzajímavější a nejtěžší. Zprvu jsme si prohlédli laboratoř a z „blízka“ viděli rozmnožování in vitro. Skončila prohlídka a za okamžik už roubojeme řízky, které jsme předtím nařezali na matečnicích. Po zkušenostech z minulého dne už měli všichni zalepené prsty – vyplatilo se to.

Kurz skončil a z těchto čtyřech dnů si každý vybral to, co ho zajímalo nejvíce a určitě to doma už vyzkoušel nebo vyzkouší. Všeobecné poznatky se dají použít i na ovocné dřeviny a každé takto zpracované rozšíření obzoru je užitečné. Bylo to zábavné, poučné a odraťovací. Našlo se i to nějaké zranění, ale určitě to nebylo na škodu. Děkuje SLŠ Písek za tuto možnost.

Absolventi kurzu, žáci SLŠ

Informace pro 1. ročníky o možnostech kulturního využití na DM Proč je tady MASTER TEAM?

Následující řádky jsou pro určeny zejména vám, prvním ročníkům, protože řada věcí je pro vás stále nová a neznámá, pořad se ještě „rozkoukáváte“ a seznamujete se se školou a domovem mládeže.

Master team funguje na naší škole již od roku 1990. Krátce po „sametové revoluci“, kdy byl zrušen Socialistický svaz mládeže, si žáci naší školy vytvořili klub, pod jehož hlavičkou organizovali různé kulturní akce. Tenkrát jsme zdědili inventář bývalých svazáků a kromě těch starých, většinou jen „na heslo“ fungujících přístrojů, jsme měli pouze nadšení vymýšlet pro sebe a své kamarády akce, které by se líbily hlavně nám a ne nějakým nadřazeným orgánům. Byla to doba, kdy se bez omezení mohla hrát veškerá populární hudba a promítat dříve často trezorové a nedostupné filmy. Po 13 letech to zní jako pohádka, ale tenkrát v začátcích, jsme neměli na našem domově mládeže žádnou klubovnu (tu jsme dostali až ve 2. pol. 90. let). Veškeré akce jsme pořádali buď v jídelně nebo dokonce v budově Junáka u Putimské brány.

Tam jsme i dvakrát za týden stěhovali naši chatrnou aparaturu a tam jsme pořádali naše akce. Dělalí jsme to rádi, protože na nás chodila další spousta lesáků, ale taky studenti průmyslovky a gymnasia.

Jak se postupně trh nasycoval a uspokojoval poptávku, i ve městě se začaly objevovat nové možnosti kulturního využití (kino, diskotéky). Bylo nutné si položit otázku, jak dál. Stali jsme se členy Asociace středoškolských klubů se sídlem v Brně a díky finančním příspěvkům jsme tedy mohli rozšířit paletu našich akti-

vit. V každém případě jsme jedním z nejstarších dosud fungujících klubů v celém regionu, pochvalně se o nás píše v regionálním tisku a pokud i vy, prváci, najdete v naší nabídce něco, co vás zaujme, samozřejmě vás rádi vezmeme mezi sebe. Jsme tady pro vás!

V rámci našich aktivit najdou uplatnění všichni, kteří místo povolání na internátě chtějí něco udělat pro sebe i druhé v oblasti kulturního využití. Kdo fotografujete, máte nejrychlejší zajímavé hudební nahrávky, či neokoukané filmy na videu, kdo rádi cestujete či soutěžíte, přijďte mezi nás. Organizujeme také různé kvízy či besedy se zajímavými herci a zpěváky, kteří navštíví naše město. O tom, co všechno už proběhlo, asi nejlépe pohovoří fotodokumentace mezi sekretariátem a sborovnou v I. patře školy. Sdružujeme také zájemce o sokolnictví, kteří se každoročně účastní celostátního setkání v Opočně. Od roku 1993 také pravidelně o velikonočních vyjíždíme na poznávací expedice do Evropy. Naše expedice nesou jméno velkého cestovatele Marca Pola a za skutečně směšně malé peníze v porovnání s nabídkami cestovních kanceláří /uplatňujeme studentské slevy, neplatíme průvodce a režii cestovce / jsme až doposud navštívili 19 zemí Evropy: Rakousko, Maďarsko, Itálii, San Marino, Vatikán, Dánsko, Švédsko, Norsko, Německo Velkou Británií, a britskou kolonii v průlivu La Manche. Z výčtu

vidíte, že se podíváme i do míst, kam cestovky mnohdy ani nejezdí. A i v tom je kromě cesty přitažlivost naší aktivity. Pochopitelně, že na expedicích se uplatní fotografové i kameramani, takže každoročně – nyní už s žáky Filmové školy – vzniká profesionální videodokument s komentářem a hudbou o každé naší cestě.

Já osobně si nejvíce cením faktů, že na tyto expedice s námi jezdí i mnoho našich absolventů, bývalých žáků školy a členů klubů, kteří mají aspoň takto možnost účastnit se nové klubové činnosti a po odchodu „do života“ s námi neztrácejí kontakt.

V našich činnostech nezapomínáme ani na programy pro děti zaměstnanců školy a je symbolické, že náš klub se také podílí na dvou akcích, které jaksí rámuji pobyt každého z vás na škole: na začátku studia je to slavnostní přijímání do lesnického cechu a po maturitě pak slavnostní vyřazení a předání maturitních vysvědčení.

Jak jsem již zmínil, několik posledních let máme od školy k dispozici klubovnu zájmové činnosti se základním technickým vybavením – místnost na 2. podlaží domova mládeže /místnost přesně nad posilovnou/. U dveří posilovny pak máme klubovnu nástěnku, kde se objevují poutače na pořádané akce. Bohužel, naše klubovna má však omezenou kapacitu míst k sezení. A protože všechno souvisí se vším, řada našich akcí je sice oddechová, ale

přináší i určité poučení a některé věci z toho co uvidíte a uslyšíte, můžete s úspěchem použít i při výuce. Ne náhodou se vidáme také v hodinách a ve škole.

A tak nám, organizátorům akcí a klubové radě nezbývá než si přát, aby se Vám naplň a činnost našeho klubu líbila. Aby každý z Vás našel ty aktivity, které ho baví a samozřejmě aby se Vám i ve studiu dařilo.

**Co vás letos ještě čeká:
Aneb rámcový přehled stěžejních akcí Master Teamu ve škol. roce 2003-2004**

- **Křeslo pro hosta**
Letní toulky Skotskem a Irskem
- **Tajemná země Myanmar**
- **Za kaktusy do Jižní Ameriky**
- **Pobaltím do Ruska po stopách Petra I.**
- **Beseda o škodlivosti drog s okresní protidrogovou koordinátorkou**
- **Soutěž ve znalostech o anglicky mluvících zemích**
- **Slavnostní premiéra videodokumentu Marco Polo 2003 Dracula Tour**
- **Expedice Marco Polo 2004 Za olympskými bohy do Řecka**

... a samozřejmě každý týden pravidelné videoprojekce a poslechové diskotéky podle Vašeho zájmu

za Středoškolský klub Master Team
Mgr. Milan Vavřík

Sportovní turnaje v DM

- V září jsme zahájili nohejbalovou ligu. Bude se hrát dvoukolově. 12 družstev se po prvním kole rozdělí na dvě skupiny (1 – 6) a (7 – 12), které sehraji druhé kolo o konečné pořadí.
- V říjnu započal volejbalový turnaj, za kterého první tři mužstva postupují do celkového finále, kam ještě postoupí nejlepší družstva z jarní části turnaje.
- Do konce roku připravujeme hokejbalovou ligu, turnaj ve stolním tenise – pro dívky (dvouhry) a turnaj 4členných družstev.

KONEČNÝ STAV NOHEJBALU

1.	4.B	11	10	1	21:04	21
2.	3.B	11	9	2	19:04	20
3.	2.B	11	9	2	18:06	20
4.	Vy.	11	8	3	17:09	19
5.	3.A	11	8	3	18:07	19
6.	1.A	11	6	5	13:13	17
7.	4.A	11	5	6	13:11	15
8.	Ptž.	11	3	8	9:08	13
9.	1.B1	11	3	8	9:16	13
10.	Voš.	11	2	9	4:18	13
11.	1.B2	11	1	10	2:21	12
12.	2.A	11	2	9	7:18	8

KONEČNÉ POŘADÍ

1. 4.B
2. 3.B
3. 1.A
4. Vy.
5. 2.B
6. 3.A
7. 4.A
8. Ptž.

Jak je z předešlých tabulek, vidět, na Domově mládeže právě vrcholí kypící sportovní ruch. Následují další zajímavé výsledky:

Závěrečné výsledky volejbalové soutěže

Ve finálovém utkání zcela překvapivě porazil tým I.BA ve složení Antalová, Brůžková, Jordánek, Kamír, Matlák, Švec dvojnásobného „Mistra SLŠ“ tým III.B (Marková, Adam, Hladík, Půbal, Smutek, Zdechovan) a stal se tak „Mistrem SLŠ“ pro rok 2004.

Konečné pořadí: I. BA, III. B, III. A, VOŠ I, VOŠ

Stolní tenis dvouhry

1. Žlábek III.A, Valenta IV. B, 3. Koukal II.A, 4. Kučeravá IV. A